

MSW Rosji rezygnuje z Kałasznikowa

#Przemysł zbrojeniowy #Strategia i polityka 9 października 2008

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych FR ogłosiło dzisiaj, iż zamierza zrezygnować z subkarabinków AKS-74U i pistoletów Makarowa (PM). Zostaną one zastąpione pistoletami maszynowymi PP-2000 i PP-19 Witiaż oraz pistoletem Jarygina (PJa).

Zastępca szefa MSW Federacji Rosyjskiej, generał-porucznik milicji Michaił Suchodolskij, oświadczył dzisiaj, że w najbliższym czasie nastąpi całkowita wymiana podstawowego uzbrojenia swych funkcjonariuszy - 5,45-mm subkarabinków AKS-74U i 9-mm pistoletów Makarowa. Te pierwsze pojawiły się w rękach milicjantów na początku lat 1980., zaś PM stanowi wyposażenie armii i organów MSW od ponad pół wieku.

Pistolet maszynowy PP-2000, strzela nabojem 9 mm x 19. Masa 1,22 kg, długość z rozł

Choć skrócona odmiana karabinka AK-74 (mierząca ze złożoną kolbą jedynie 490 mm) jest bronią relatywnie poręczną, to jednak - ze względu na 210-mm, bardzo krótką lufę - jest to broń niezbyt celna, a strzelaniu towarzyszy ogromny huk i płomień wylotowy. Co więcej, AKS-74U strzela amunicją pośrednią 5,45 mm x 39 - o sporej energii wylotowej, a przede wszystkim o dużej przebijałości, przez co jej użycie w warunkach miejskich może być zagrożeniem nie tylko dla przestępców, ale i dla przypadkowych przechodniów, a nawet samych funkcjonariuszy. Wprowadzone do uzbrojenia w 1951, ośmiostrzałowe, przeznaczone w zasadzie jedynie do samoobrony na bardzo krótkim dystansie, pistolety Makarowa, nie dają milicjantom dużych szans w pojedynku z uzbrojonymi w nowoczesną broń gangsterami. Co gorsza, zarówno amunicja 5,45 mm x 39, jak i stosowany w PM nabój 9 mm x 18 nie dają wystarczającej gwarancji skutecznego porażenia celu.

Stąd też subkarabinki mają zostać zastąpione przez pistolety maszynowe PP-19-01 Witiaż lub PP-2000, zasilane amunicją 9 mm x 19 (rosyjskimi nabojami 7N21 i 7N31, a także przeciwpancernym PBP). Ta pierwsza konstrukcja produkowana jest przez IżMasz i została stworzona na bazie komory zamkowej karabinka AK-74M (około 70% części jest wspólnych). Broń została stworzona na potrzeby jednostek specjalnych MSW Rosji (skądinąd nazwa pistoletu maszynowego pochodzi od jednej z nich).

9-mm pistolet maszynowy PP-19-01 Isp.20 Witiaż-SN. Jest to modyfikacja pistoletu masz

PP-2000 z tulskiego KBP to broń będąca w prostej linii rozwinięciem PP-90M1 z 64-nabojowym magazynkiem ślimakowym (podobnie jak PP-19-01 Witiaż wywodzi się konstrukcyjnie od pistoletu maszynowego Bizon-2-01) - tym razem magazynek umieszczono w chwycie. Cechą charakterystyczną PP-2000 jest wydłużona górna część

zamka, zakończonego - w najnowszej prezentowanej odmianie - obrotową rączką napinającą, którą strzelec może odchylić w prawo lub w lewo. Niestety jest to jedyny element tej konstrukcji dostosowany do potrzeb osób leworęcznych, przełącznik rodzaju ognia (w typowo rosyjskiej postaci dużej, blaszanej dźwigni), znajduje się bowiem jedynie po lewej stronie, zaś okno wyrzutowe łusek - po prawej. Broń ma możliwość prowadzenia ognia pojedynczego i ciągłego. Ciekawym, choć niezbyt praktycznym rozwiązaniem jest możliwość zastąpienia składanej na bok kolby umieszczanym w tym samym gnieździe 36-nabojowym magazynkiem, pełniącym wówczas jej rolę. Masa 1,22 kg, długość z rozłożoną kolbą 479 mm, bez kolby 299 mm. Broń może być zasilana z magazynków 20- lub 36-nabojowych.

Zasięg skutecznego ognia obu pistoletów maszynowych nie przekracza 200 metrów, zaś obie konstrukcje - przy zastosowaniu odpowiedniej amunicji - pozwalają na skuteczne zwalczanie przeciwników wyposażonych w indywidualne osłony balistyczne, kryjących się za przeszkodami lub siedzącymi w pojazdach.

Pistolet Jarygina PJa Gracz został przyjęty do uzbrojenia armii rosyjskiej w 2003 i był uży

Pistolety Makarowa zastąpić ma pistolet Jarygina - PJa Gracz, pierwsza broń do amunicji 9 mm x 19 przyjęta oficjalnie do uzbrojenia armii rosyjskiej (pod indeksem 6P35). Jest to, pod względem konstrukcyjnym (jego rozwiązania przypominają zastosowane w Browningu HP, pod względem sposobu ryglowania czy wyglądu), klasyczny pistolet samopowtarzalny na stalowym szkielecie, z mechanizmem spustowo-uderzeniowym DA, dostosowany do bardzo silnego energetycznie naboju 7N21 (choć może strzelać całą gamą amunicji 9 mm x 19), zasilany z 17-nabojowego magazynka.

Nową broń w pierwszej kolejności mają otrzymać funkcjonariusze z Moskwy.

Dla przypomnienia, nie jest to pierwsza rewolucja w uzbrojeniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej - w połowie lipca 2006 poinformowano o przyjęciu do wyposażenia 40 nowych wzorów broni strzeleckiej i amunicji. Nie byłoby w tej informacji nic dziwnego, gdyby nie fakt, że oprócz rodzimych konstrukcji w ręce milicjantów i żołnierzy podległych MSW trafiło również 10 zachodnich wzorów uzbrojenia, w tym pistolety samopowtarzalne Glock, CZ, H&K i Walther, pistolety maszynowe MP5 (w kilku odmianach m.in. MP5K-PDW i MP5SD) oraz karabiny wyborowe Sako, Accuracy International i Steyr. Część z nich można było zaobserwować w rękach żołnierzy jednostek specjalnych podczas konfliktu w Gruzji.

Zastępca szefa MSW Federacji Rosyjskiej, generał-porucznik milicji Michaił Suchodolskij, oświadczył dzisiaj, że w najbliższym czasie nastąpi całkowita wymiana podstawowego uzbrojenia swych funkcjonariuszy - 5,45-mm subkarabinków AKS-74U i

9-mm pistoletów Makarowa. Te pierwsze pojawiły się w rękach milicjantów na początku lat 1980., zaś PM stanowi wyposażenie armii i organów MSW od ponad pół wieku.

Pistolet maszynowy PP-2000, strzela nabojem 9 mm x 19. Masa 1,22 kg, długość z rozłożoną (złożoną) kolbą 479/299 mm, może być zasilany z magazynków 20- lub 36-nabojowych /Zdjęcie: Remigiusz Wilk

Choć skrócona odmiana karabinka AK-74 (mierząca ze złożoną kolbą jedynie 490 mm) jest bronią relatywnie poręczną, to jednak - ze względu na 210-mm, bardzo krótką lufę - jest to broń niezbyt celna, a strzelaniu towarzyszy ogromny huk i płomień wylotowy. Co więcej, AKS-74U strzela amunicją pośrednią 5,45 mm x 39 - o sporej energii wylotowej, a przede wszystkim o dużej przebijałości, przez co jej użycie w warunkach miejskich może być zagrożeniem nie tylko dla przestępców, ale i dla przypadkowych przechodniów, a nawet samych funkcjonariuszy. Wprowadzone do uzbrojenia w 1951, ośmiostrzałowe, przeznaczone w zasadzie jedynie do samoobrony na bardzo krótkim dystansie, pistolety Makarowa, nie dają milicjantom dużych szans w pojedynku z uzbrojonymi w nowoczesną broń gangsterami. Co gorsza, zarówno amunicja 5,45 mm x 39, jak i stosowany w PM nabój 9 mm x 18 nie dają wystarczającej gwarancji skutecznego porażenia celu.

Stąd też subkarabinki mają zostać zastąpione przez pistolety maszynowe PP-19-01 Witiaż lub PP-2000, zasilane amunicją 9 mm x 19 (rosyjskimi nabojami 7N21 i 7N31, a także przeciwpancernym PBP). Ta pierwsza konstrukcja produkowana jest przez IżMasz i została stworzona na bazie komory zamkowej karabinka AK-74M (około 70% części jest wspólnych). Broń została stworzona na potrzeby jednostek specjalnych MSW Rosji (skądinąd nazwa pistoletu maszynowego pochodzi od jednej z nich).

9-mm pistolet maszynowy PP-19-01 Isp.20 Witiaż-SN. Jest to modyfikacja pistoletu maszynowego Bizon-2-01, wyposażona w 30-nabojowy magazynek pudełkowy zamiast ślimakowego. Masa wynosi 3,0 kg, długość całkowita (z kolbą rozłożoną/złożoną) 698/458 mm, wysokość z podpiętym magazynkiem 265 mm, szybkostrzelność teoretyczna 750 strz./min. / Zdjęcie: Remigiusz Wilk

PP-2000 z tulskiego KBP to broń będąca w prostej linii rozwinięciem PP-90M1 z 64-nabojowym magazynkiem ślimakowym (podobnie jak PP-19-01 Witiaż wywodzi się konstrukcyjnie od pistoletu maszynowego Bizon-2-01) - tym razem magazynek umieszczono w chwycie. Cechą charakterystyczną PP-2000 jest wydłużona górna część zamka, zakończonego - w najnowszej prezentowanej odmianie - obrotową rączką napinającą, którą strzelec może odchylić w prawo lub w lewo. Niestety jest to jedyny element tej konstrukcji dostosowany do potrzeb osób leworęcznych, przełącznik rodzaju ognia (w typowo rosyjskiej postaci dużej, blaszanej dźwigni), znajduje się bowiem jedynie po lewej stronie, zaś okno wyrzutowe łusek - po prawej. Broń ma możliwość prowadzenia ognia pojedynczego i ciągłego. Ciekawym, choć niezbyt praktycznym rozwiązaniem jest możliwość zastąpienia składanej na bok kolby umieszczanym w tym samym gnieździe 36-nabojowym magazynkiem, pełniącym wówczas jej rolę. Masa 1,22 kg, długość z rozłożoną kolbą 479 mm, bez kolby 299 mm. Broń może być zasilana z magazynków 20- lub 36-nabojowych.

Zasięg skutecznego ognia obu pistoletów maszynowych nie przekracza 200 metrów, zaś obie konstrukcje - przy zastosowaniu odpowiedniej amunicji - pozwalają na skuteczne zwalczanie przeciwników wyposażonych w indywidualne osłony balistyczne, kryjących się za przeszkodami lub siedzącymi w pojazdach.

Pistolet Jarygina PJa Gracz został przyjęty do uzbrojenia armii rosyjskiej w 2003 i był używany podczas konfliktu w Czeczenii / Zdjęcie: IżMech

Pistolety Makarowa zastąpić ma pistolet Jarygina - PJa Gracz, pierwsza broń do amunicji 9 mm x 19 przyjęta oficjalnie do uzbrojenia armii rosyjskiej (pod indeksem 6P35). Jest to, pod względem konstrukcyjnym (jego rozwiązania przypominają zastosowane w Browningu HP, pod względem sposobu ryglowania czy wyglądu), klasyczny pistolet samopowtarzalny na stalowym szkielecie, z mechanizmem spustowo-uderzeniowym DA, dostosowany do bardzo silnego energetycznie naboju 7N21 (choć może strzelać całą gamą amunicji 9 mm x 19), zasilany z 17-nabojowego magazynka.

Nową broń w pierwszej kolejności mają otrzymać funkcjonariusze z Moskwy.

Dla przypomnienia, nie jest to pierwsza rewolucja w uzbrojeniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Federacji Rosyjskiej - w połowie lipca 2006 poinformowano o przyjęciu do wyposażenia 40 nowych wzorów broni strzeleckiej i amunicji. Nie byłoby w tej informacji nic dziwnego, gdyby nie fakt, że oprócz rodzimych konstrukcji w ręce milicjantów i żołnierzy podległych MSW trafiło również 10 zachodnich wzorów uzbrojenia, w tym pistolety samopowtarzalne Glock, CZ, H&K i Walther, pistolety maszynowe MP5 (w kilku odmianach m.in. MP5K-PDW i MP5SD) oraz karabiny wyborowe Sako, Accuracy International i Steyr. Część z nich można było zaobserwować w rękach żołnierzy jednostek specjalnych podczas konfliktu w Gruzji.